

Sant Egidi: “Que aquesta pugui ser la dècada de la pau”

Dc, 6/10/2010 per Catalunya Religió

La clausura de la Trobada de Pregària per la Pau davant de la catedral de Barcelona va voler desagreujar la mateixa escena de fa 9 anys que al cap de pocs dies es va veure pertorbada pels atemptats del 11 de setembre. Barcelona ha tornat a acollir de nou la trobada per la pau i per això la proclama final que reclama que realment el proper decenni pugui ser “la dècada de la pau, del diàleg i de l’esperança”.

En la clausura el fundador de Sant Egidi, Andrea Riccardi, [va reivindicar el diàleg](#) que “parteix del reconeixement de l’altre com a membre de la família, encara que no se m’assembli en molts aspectes”. Riccardi va definir la trobada com “un laboratori de diàleg que abraça les religions, els continents, els pobles, els homes i les dones, partint de la convicció que som una família”.

Especialment generós va estar Riccardi en l’agraïment a Barcelona “que s’ha convertit en un cor que palpita diàleg”. Va personalitzar l’agraïment en l’arquebisbe Martínez Sistach, la presència d’altres bisbes catalans i l’abat de Montserrat “No podem oblidar Montserrat quan som a Catalunya”.

Per la banda, el cardenal Martínez Sistach, [va remarcar](#) l’aposta de Sant Egidi: “El dilema del nostre món és clar i ha estat clarament expressat aquests dies. O es conviu o es fa la guerra. Hem optat per la convivència. Aquest és el missatge de la nostra trobada”.

L’arquebisbe de Barcelona també va reivindicar el llegat de les treves promogudes fa mil anys per l’Abat Oliba i va enllaçar la trobada amb la propera visita del papa i el temple de Gaudí. Va definir la Sagrada Família l’obra “d’un autèntic i sincer creient”, d’esperit franciscà i va oferir el temple com “un signe de pau” que respongui a la crida de Déu a “viure amb esperit de família, perquè la família de Déu és tota la humanitat”

L’acte de clausura va anar a precedit de les pregàries que cada religió van fer en diversos punts de la ciutat. La més concorreguda va ser la pregària ecumènica cristiana que es va fer a la Catedral. Després de les pregàries, els líders religiosos van confluïr en la “Processó de la Pau” cap a l’escenari situat davant de la Catedral de Barcelona.

A més dels [parlaments](#), en l'acte es va llegir el compromís final de la trobada. Aquest és el [compromís](#) que han subscrit 400 representats de diverses religions presents a la trobada.

També [aquí es pot veure](#) el vídeo de la pregària ecumènica i de la cerimònia de clausura.

Crida de Pau

Homes i dones de diferents religions, procedents de molts llocs del món, ens hem reunit a Barcelona, en una terra que celebra amb l'art la bellesa de la família de Déu i de la família dels pobles, per invocar a l'Altíssim el gran do de la pau.

Hem deixat enrere una dècada difícil. Ha estat un temps en què el món ha cregut més en la contraposició i en el conflicte que en el diàleg i en la pau. Tenim ben presents les pors de molts homes i dones en nombrosos llocs del món, el dolor de guerres que no han portat la pau, les ferides causades pel terrorisme, el malestar de societats afectades per la crisi del treball i per l'incertesa del futur, el patiment de molts pobres que truquen a la porta d'un món més ric i que sovint troben portes tancades i desconfiança.

El nostre món està desorientat a causa de la crisi d'un mercat que s'ha cregut totpoderós, i a causa d'una globalització que de vegades no té ni ànima ni rostre. Però en realitat, la globalització és una oportunitat històrica. Uneix móns allunyats, i per aconseguir-ho ha de trobar una inspiració generosa. En canvi, s'ha vist acompanyada per la por, la guerra, el tancament vers l'altre i el temor a perdre la identitat.

Cal obrir una nova dècada en què el món globalitzat es converteixi en una família de pobles. Aquest món necessita ànima. Però sobretot necessita pau. La pau és el nom de Déu. No és quelcom superficial. Prové del més pregon de cada tradició religiosa. Qui utilitza el nom de Déu per odiar i humiliar l'altre abandona la religió pura. Qui invoca el nom de Déu per fer la guerra i per justificar la violència va contra Déu. No hi ha cap raó ni cap ofensa rebuda que justifiquin l'eliminació de l'altre. El més pregon de les nostres identitats religioses, les nostres històries diferents, la pregària viscuda els uns al costat dels altres, ens permeten dir al món: hem de viure junts un destí comú. Les religions testimonien que existeix un destí comú dels pobles i dels homes. Aquest destí s'anomena pau.

A través del diàleg aquest destí comú que és la pau es fa realitat. El diàleg és el camí per trobar-lo i construir-lo. Ens protegeix a cadascú de nosaltres i ens fa seguir sent humans en un temps de crisi. El diàleg no és ingenuïtat. És la capacitat de veure-hi lluny fins i tot quan tothom mira només a prop i per això se sent sol, resignat i espantat. El diàleg no debilita sinó que reforça. És la veritable alternativa a la violència. Res no es perd amb el diàleg. Tot és possible, fins i tot imaginar la pau. En una societat en què cada cop és més freqüent que persones diferents visquin juntes, és necessari aprendre l'art del diàleg. No afebleix la identitat de ningú i permet tornar a descobrir el millor de cadascú i de l'altre. Les societats necessiten aprendre de nou l'art de conviure.

Després d'aquests dies estem cada cop més convençuts que un món sense diàleg no és un món millor. Necessitem pau, i no hi ha pau sense diàleg. La pau és el do més gran de Déu. La pau requereix pregària. Cap odi, cap conflicte, cap mur pot

resistir-se a la pregària, a l'amor pacient que es fa do i perdó alhora que educa des de l'arrel per construir un món en què no tot és mercat i en què allò que és realment important no es compra ni es ven.

Volem entrar a la dècada que s'obre amb la força de l'Esperit per crear un temps d'esperança per al món. Fa falta esperança. I nosaltres tenim esperança. La nostra esperança ve de lluny i mira vers el futur. Un destí comú és l'únic destí comú.

Que aquesta dècada pugui ser la dècada de la pau, del diàleg i de l'esperança.

Barcelona, 5 d'octubre de 2010